

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/34008 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 19 september 2007 in
het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 september 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 september 2007, verzonden op 21 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 september 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 oktober 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Bij brief van 8 oktober 2007 heeft appellant een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. T.N.H. Nguyen, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

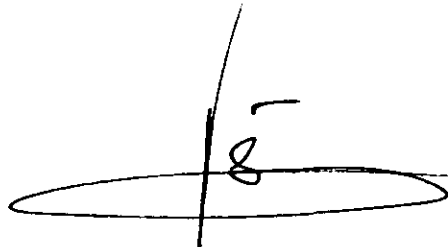
w.g. Nguyen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 oktober 2007

421.

Verzonden: 11 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0108.06.8129
101

Postadres Postbus 4240
2950CE LEIDERDORP

- **Hollands-Midden**

Regio **Hollands-Midden**
Korpsonderdeel **18 Vreemdelingenzaken**
Behandeld door MR. DR. J. VAN DER WOUDE 15 06 150-6000-6000 FAX 15 06 150-6000
Telefoon **0172 - 82 14 44**
Fax **0172 - 82 14 39**
V-nummer / Zaak **/ Zaak - 17/08/2007**
Datum **31/08/2007**
Onderwerp **M110-A Mestregel van Bewaring**

Maatregel van Bewaring

ik, ondergetekende,

.....Maas Bingerland....., hoofdinspecteur van het regionaal
politiekorps Hollands-Midden,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(a)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	Sovjetunie
Nationaliteit(en)	:	Rusland, Burger van, Onbekend
Geslacht	:	mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Geen middelen van bestaan.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Gouda
Datum : 02/09/2007
Tijd : 08:20 uur.

V. nr.

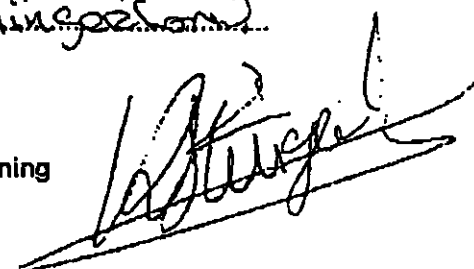
AND lokatie: _____
 Afspraak: _____
 Datum: _____
 3 SEP 2007
 Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 3. Sep. 15:43

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de hoofdinspecteur,

.....*Slingsma*.....

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6738. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

V.nr.

Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 3. Sep. 15:43

ONTVANGEN 06-09-2007 15:03

VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 110

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 07/34008
V-nummer:

Inzake: _____ eiser,
gemachtigde mr. J. Hemelaar, advocaat te Leiden,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. F.X. Cozijn.

I Procesverloop

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op _____ en afkomstig te zijn uit de
voormalige Sovjet-Unie.

2 Op 1 september 2007 en 2 september 2007 is beroep ingesteld tegen het besluit van
verweerder waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op
12 september 2007. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.
Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit
tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij
afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 Gemachtigde van eiser heeft aangevoerd dat door verweerder een
belangenafweging dient te worden gemaakt ten tijde van de inbewaringstelling, hetgeen in
onderhavige zaak niet is gebeurd. De bewaring van eiser is op 2 september 2007
aangevangen, maar de maatregel van bewaring is reeds op 31 augustus 2007 opgesteld,
zodat de belangenafweging op een eerder moment heeft plaatsgevonden dan ten tijde van de
inbewaringstelling op 2 september 2007.

Voorts stelt eisers gemachtigde dat eiser op 1 september 2007 een aanvraag om een
verblijfsvergunning heeft ingediend, op grond waarvan eiser rechtmatig verblijf heeft. Nu
eiser rechtmatig verblijf had op 1 september 2007, kon hij niet op 2 september 2007 in
bewaring worden gesteld.

Namens eiser is voorts aangevoerd dat het dossier van eiser onvolledig is, omdat
verweerder geen stukken heeft overgelegd betreffende het strafrechtelijk traject
vooraangaande aan de inbewaringstelling. Eisers gemachtigde verzoekt verweerder het bewijs
van ontslag uit de penitentiaire inrichting te tonen zodat aan de hand daarvan gecontroleerd
kan worden wanneer het strafrechtelijk traject beëindigd is. Eiser stelt dat zijn
strafrechtelijke detentie op 31 augustus 2007 is geëindigd, omdat eiser op die datum vanuit

AWB 07/34008

2

de penitentiaire inrichting (P.I.) te Zutphen is overgebracht naar het arrestantenverblijf te Gouda. Er is geen sprake geweest van het lichten van eiser, nu eiser niet meer is teruggebracht naar de P.I. te Zutphen. Eisers gemachtigde verwijst hierbij naar de Beleidsregels - Opsporing / bevoegdheden, onderdeel Aanwijzing lichten van gedetineerden, TBS-gestelden en jeugdigen. De strafrechtelijke detentie van eiser is aldus geëindigd op 31 augustus 2007. Nu eiser op 2 september 2007 in bewaring is gesteld, is eiser in de tussentijdse tijd zonder geldige titel zijn vrijheid ontnomen.

Ten aanzien van de gronden van de maatregel stelt eisers gemachtigde dat eiser beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats, aangezien eiser stond ingeschreven bij de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA) van Boskoop. Eiser woont thans bij zijn vriendin en heeft daartoe ook een verblijfsaanvraag ingediend. Voorts merkt de gemachtigde op dat in het proces-verbaal van het gehoor van 31 augustus 2007 wordt vermeld dat eiser heeft gezegd dat hij de terugreis niet zelf kan betalen. Dit is onjuist; eiser heeft aangegeven zijn terugreis wel zelf te kunnen betalen, maar daartoe niet bereid te zijn.

Ten slotte stelt eisers gemachtigde dat geen zicht op uitzetting bestaat. Tijdens de eerdere bewaring van eiser in 2004 is een laissez-passeraanvraag ingediend bij de Belarussische autoriteiten, wat nimmer tot afgifte van een laissez-passer heeft geleid.

3 Namens verweerder is aangevoerd dat op 31 augustus 2007 reeds een belangenafweging heeft plaatsgevonden. Voorts betwist verweerder dat op 2 september 2007 niet (eveneens) een belangenafweging heeft plaatsgevonden. Op het moment dat eiser op 2 september 2007 in bewaring is gesteld, was bij de vreemdelingenpolitie nog niet bekend dat eiser een verblijfsaanvraag had ingediend. Derhalve waren de omstandigheden niet gewijzigd ten opzichte van 31 augustus 2007.

Voorts stelt verweerder dat nu de vreemdelingenpolitie nog niet bekend was met de verblijfsaanvraag van eiser, eiser op 2 september 2007 op de juiste grond, namelijk artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring is gesteld. Nadat de vreemdelingenpolitie bekend werd dat eiser een verblijfsaanvraag had ingediend, is de maatregel van eiser onvervuld omgezet.

Verweerder stelt dat uit het dossier voldoende blijkt dat sprake is van een strafrechtelijk voortraject. Op 20 augustus 2007 is eiser strafrechtelijk aangehouden en de overdracht van eiser aan de vreemdelingendienst blijkt uit het proces-verbaal van overbrenging en ophouding na strafrechtelijke detentie.

Ten aanzien van de gronden van de maatregel stelt verweerder dat eiser in het gehoor van 31 augustus 2007 heeft aangegeven dat hij geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en bovendien niet is gebleken dat eiser thans staat ingeschreven in de GBA, zodat verweerder aan de maatregel ten grondslag heeft kunnen leggen dat eiser geen vaste woon- of verblijfplaats heeft.

Ten slotte stelt verweerder dat het feit dat in 2004 de afgifte van een laissez-passer door de autoriteiten is geweigerd, niet betekent dat thans evenmin een laissez-passer zal worden afgegeven. Verweerder merkt op dat in afwachting van de beslissing op de verblijfsaanvraag van eiser geen uitzettingshandelingen worden verricht.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 Blijkens de schriftelijke maatregel van bewaring, een zogeheten M110-A, is de bewaring van eiser op 2 september 2007 om 6:20 uur aangevangen. De rechtbank stelt vast dat eisers gemachtigde op 1 september 2007 beroep heeft ingesteld tegen de oplegging van de maatregel van bewaring, waarbij door eisers gemachtigde voornoemde M110-A is bijgevoegd. Nu het besluit van verweerder om eiser op 2 september 2007 in bewaring te

AWB 07/34008

3

stellen reeds op 1 september 2007 bij eisers gemachtigde bekend was, is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van een prematuur beroep. Voorts merkt de rechtbank op dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in haar uitspraak van 11 januari 2006 (LJN: AU9973) heeft geoordeeld dat de Vw 2000 ruimte biedt voor een dergelijke "maatregel op termijn". Nu de rechtbank van oordeel is dat het door eisers gemachtigde ingesteld beroep op 1 september 2007 ontvankelijk is, dient het beroep van 2 september 2007 gericht tegen de oplegging van dezelfde maatregel niet-ontvankelijk te worden verklaard, nu daarmee geen rechtens te beschermen belang wordt gediend.

4.2 Namens eiser is gesteld dat hij op 1 september 2007 een verblijfsaanvraag heeft ingediend. Ingevolge artikel 3.108, derde lid, van het Vb 2000, wordt, indien de vreemdeling rechtens de vrijheid is ontnomen, de aanvraag ingediend op de plaats waar de vrijheidsontneming ten uitvoer wordt gelegd. Eisers gemachtigde heeft aangegeven dat de verblijfsaanvraag op 1 september 2007 door eiser in het arrestantenverblijf te Gouda is ingevuld en ondertekend. Gesteld noch gebleken is dat de aanvraag vervolgens ook bij de vreemdelingenpolitie van het arrestantenverblijf te Gouda is ingediend. Temeer nu uit de door de gemachtigde van eiser overgelegde "aanvraag verblijfsvergunning regulier zonder mvv of wijziging verblijfsdoel" blijkt dat deze op 1 september 2007 is ontvangen door het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken te Haarlem. Nu niet is gebleken dat eiser op de voorgeschreven wijze de verblijfsvergunning heeft ingediend, noch dat eiser aan de vreemdelingenpolitie tijdig heeft kenbaar gemaakt dat hij een verblijfsvergunning had aangevraagd, acht de rechtbank niet aannemelijk dat de vreemdelingenpolitie voor het ingaan van de maatregel van bewaring op 2 september 2007 reeds op de hoogte was van de verblijfsaanvraag van eiser. De rechtbank stelt vast dat nadat is gebleken dat eiser een verblijfsaanvraag had ingediend verweerder onverwijld, zijnde op 3 september 2007 de maatregel van bewaring dienovereenkomstig heeft aangepast.

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank niet gebleken dat op 2 september 2007 sprake was van andere feiten en omstandigheden dan op 31 augustus 2007, zodat niet aannemelijk is geworden dat de belangenafweging die op 31 augustus 2007 heeft plaatsgevonden op 2 september 2007 tot een andere uitkomst zou leiden. Derhalve is het voor de rechtbank niet aannemelijk geworden dat op 2 september 2007 geen belangenafweging heeft plaatsgevonden alvorens eiser in bewaring te stellen.

4.3 Naar het oordeel van de rechtbank zijn door verweerder voldoende stukken overgelegd betreffende het strafrechtelijk voortraject om de rechtmatigheid van de oplegging van de maatregel van bewaring te kunnen beoordelen. Blijkens het op ambtsbelofte opgemaakte aanvullend proces-verbaal van 3 september 2007 en het op dezelfde datum opgemaakte proces-verbaal van overbrenging en ophouding, is eiser op 2 september 2007 te 6:20 uur heengezonden na het strafrechtelijk traject en is hij aansluitend overgedragen aan de vreemdelingenpolitie. Voorts heeft eiser blijkens het ambtsedig proces-verbaal van gehoor van 31 augustus 2007 in het gehoor onder meer het volgende aangegeven.

"Ik begrijp van u dat ik momenteel nog in strafdetentie zit en dat ik na het uitzitten van mijn straf aansluitend overgedragen zal worden aan uw collega van de vreemdelingenpolitie."

Gelet hierop en de overige stukken in het dossier ziet de rechtbank geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de strafrechtelijke detentie van eiser reeds op 31 augustus 2007 is geëindigd. Aangaande de stelling dat het lichten van eiser in strijd was met de beleidsregels van het Openbaar Ministerie, overweegt de rechtbank dat het hier een niet bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheid betreft, over de toepassing waarvan de vreemdelingenrechter geen oordeel kan geven.

AWB 07/34008

4

4.4 Blijkens de maatregel van bewaring heeft verweerder aan de maatregel ten grondslag gelegd dat eiser niet beschikt over een document als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven. Eisers gemachtigde heeft aangevoerd dat eiser wel beschikt over een vaste verblijfplaats. Ingevolge verweerders beleid is een inschrijving in de gemeentelijke basisadministratie (GBA) een vereiste voor het hebben van een vaste woon- of verblijfplaats. Dit gehanteerde beleid is volgens de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State niet onredelijk. Nu niet is gebleken dat eiser is ingeschreven in de GBA, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in de maatregel kunnen opnemen dat eiser niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats. Namens eiser is voorts gesteld dat hij in het gehoor op 31 augustus 2007 heeft verklaard dat hij zijn terugreis wel zelf kan betalen, maar daartoe niet bereid is. In het proces-verbaal van 31 augustus 2007 is hieromtrent de volgende verklaring van eiser opgenomen.

"Ik heb zelf geen middelen van bestaan. Ik heb wel wat geld en mijn Poolse vriendin onderhoudt mij. Ik kan de terugreis niet zelf betalen."

Naar het oordeel van de rechtbank zijn onvoldoende aanknopingspunten aanwezig om te twijfelen aan de juistheid van het op ambtsead opgemaakte proces-verbaal. De rechtbank ziet derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder niet aan de maatregel ten grondslag heeft kunnen leggen dat eiser niet beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring is gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 en dat ten aanzien van eiser het vermoeden bestaat dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

4.5 Naar het oordeel van de rechtbank bestaat er voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn en handelt verweerder voldoende voortvarend teneinde de uitzetting van eiser te realiseren. Het enkele feit dat een eerdere laissez-passeraanvraag niet heeft geleid tot de afgifte van een laissez-passer leidt niet tot het oordeel dat ook thans geen laissez-passer ten behoeve van eiser zal worden verkregen. Verweerder heeft ter zitting aangegeven dat in afwachting van de beslissing op de verblijfsaanvraag van eiser geen uitzettingshandelingen zullen worden verricht.

4.6 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

4.7 Het beroep is ongegrond.

4.8 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

4.9 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 07/34008

5

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

- 1 verklaart het beroep d.d. 1 september 2007 ongegrond en het beroep d.d. 2 september 2007 niet-ontvankelijk;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. H. van den Heuvel, rechter, en door deze en mr. A.L. van der Duijn Schouten, griffier, ondertekend.

De griffier:

De rechter:

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2007.

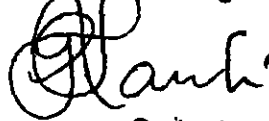
Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op: 21 SEP 2007

VOOR COPIE CONFORM De griffier van de
rechtbank

te 's-Gravenhage

G. Janki

wnd

Ad Astra. Advocaten

**AAN DE AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
VAN DE RAAD VAN STATE
TE 'S-GRAVENHAGE**

Mr. J. Hemelaar
Korte Mare 14
Postbus 304.
2300 AH Leiden

Tel. 071 523 60 80
Fax 071 528 45 00

HOGER BEROEPSCHRIJF

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
24 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

te dezer zake domicilie kiezende te Leiden aan de Korte Mare 14 (postbus 304, 2300 AH Leiden) ten kantore van Ad Astra Advocaten, van wie advocaat mr. J. Hemelaar in deze als gemachtigde optreedt en bepaaldelijk gevolmachtigd is om het onderhavig hoger beroep in te stellen.

1. Appellant is geboren op [redacted] te [redacted] U.S.S.R. en was in het bezit van de nationaliteit van dat land.
2. Aan appellant is op 2-september 2007 een maatregel van bewaring opgelegd. Op 1 september zowel als op 2 september 2007 heeft appellant beroep ingesteld tegen deze maatregel. De Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Rotterdam heeft het beroep ongegrond verklaard op 19 september 2007. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd als Productie.
3. Appellant kan zich met deze beslissing niet verenigen, weshalve hij in hoger beroep komt bij Uw Afdeling.
4. Appellant wenst de volgende grieven tegen de aangevallen uitspraak aan te voeren.

Grief I: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: "Gesteld noch gebleken is, dat de aanvraag vervolgens ook bij de vreemdelingenpolitie van het arrestantenverblijf te Gouda is ingediend", en de daarop voortbouwende conclusies getrokken, waaronder de gedachte als zou de aanvraag niet op correcte wijze en bij de bevoegde instantie zijn ingediend op 2 september

2007 en er dus geen andere feiten en omstandigheden waren op 2 september 2007 dan die welke aanwezig waren op 31 augustus 2007.

Toelichting:

5. Gemachtigde van appellant heeft wel degelijk gesteld, dat de aanvraag door eiser is ingediend conform de vereisten zoals neergelegd in de lagere regelgeving. Appellants gemachtigde is met het oog hierop speciaal naar de politie te Gouda gegaan op zaterdag 1 september, nadat zijn cliënt op 31 augustus te kennen had gegeven de aanvraag te willen indienen en gemachtigde daarover contact had gehad met de referent. Gemachtigde van appellant heeft ter zitting nog expliciet verklaard, dat het hem bekend is dat verweerder zich kan verschuilen achter de stelling dat de aanvraag niet conform de vereisten in de VC is ingediend en daarmee ten aanzien van de bewaring daarom geen rekening gehouden zou hoeven worden, als de daarin neergelegde procedurele regels niet worden gevolgd.
6. Naar de mening van appellant is dit een formeel verweer dat gericht wordt tegen een inhoudelijke grond, zodat reeds daarom het verweer bij een Habeas Corpusrechter geen doel zou moeten treffen, maar niettemin heeft appellants gemachtigde daarmee reeds van tevoren rekening gehouden teneinde de discussie te voorkómen.
7. Appellants gemachtigde heeft ter zitting gewezen op de stempel die de politie te Gouda heeft geplaatst op de aanvraag op 1 september 2007. De rechter heeft kennelijk naar een verkeerde stempel gekeken, want in de aangevallen uitspraak verwijst de Rechtbank naar de stempel van het CIV. Het spreekt echter voor zich, dat de gemachtigde van appellant het verschil kent tussen de vreemdelingenpolitie en het Centraal Intakepunt Vreemdelingenzaken van de Rechtbank. De stempel waaruit de tijdige en correcte indiening van de aanvraag blijkt is die van de politie, niet die van het CIV. Appellant zal deze stempel op het origineel van dit hoger beroepsschrift aangelen met een tekstmarker.
8. De Rechtbank is kennelijk van een onjuiste veronderstelling uitgegaan. Het betreft hier een zeer wezenlijk deel van de gevoerde verdediging, zodat niet onaannemelijk is, dat als de Rechtbank was uitgegaan van de correcte feiten, zij een geheel ander oordeel had gegeven. De zwaarte van dit onderdeel zou naar de mening van appellant voldoende zijn om het rechterlijke oordeel over de zaak te doen kantelen.

Grief II: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: "Voorts merkt de Rechtbank op, dat de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State in haar uitspraak van 11 januari 2006 (LJN: AU9973) heeft geoordeeld, dat de Vw 2000 ruimte biedt voor een dergelijke 'maatregel op termijn'."

Toelichting:

9. De Rechtbank stelt, dat er ruimte zou zitten in de jurisprudentie m.b.t. het van te voren aangeven dat iemand in vreemdelingenbewaring wordt gesteld. Naar de mening van appellant ziet de Rechtbank er in zijn geval teveel ruimte in.
10. Allereerst wil appellant opmerken, dat hij aanneemt, dat de Afdeling nimmer heeft gesteld, dat met valsheid in geschrifte (want iets anders is de postgedateerde maatregel niet) een vrijheidsbeneming mag aanvangen. De maatregel van bewaring is het belangrijkste stuk in de vreemdelingrechtelijke vrijheidsbeneming, en het is de grondslag van de inbreuk die gemaakt wordt op het recht op zijn persoonlijke vrijheid. De eisen die hieraan mogen worden gesteld zijn zeer hoog, en terecht, omdat het om de ernstigste inbreuk gaat die wij in het westen op de burgerlijke en politieke vrijheden kennen. Terecht wordt deze met uitgebreide waarborgen omgeven en is er een zwaarwegende bescherming te vinden in artikel 5 EVRM.
11. Ook vanuit een ander perspectief meent appellant dat de ruimte die de Rechtbank ziet, er in deze zaak niet was.
12. Immers, in het geval van appellant was de afweging van belangen op 31 augustus 2007 een geheel andere dan die op 2 september. Dat is ook door verweerder erkend, nu de eventuele indiening van een aanvraag reeds op 31 augustus, tijdens het gehoor, ter sprake is gebracht door de gemachtigde van appellant. De hOvJ en de dienstdoende ambtenaar van vreemdelingenpolitie hebben toen aangegeven, dat er nog geen aanvraag was, en dat als die er zou komen, zij ter beoordeling zou staan voor de hOvJ die tegen die tijd zou moeten oordelen over de continuering van de maatregel. "Op dit moment" (31 augustus) kon daar echter nog geen rekening worden gehouden.
13. Op 2 september is daarmee echter evenmin rekening gehouden, omdat toen nog gebruik werd gemaakt van het papier dat reeds op 31 augustus werd getekend, en er op die datum feitelijk helemaal geen afweging van belangen is gemaakt.

14. Dat betekent, dat er geen sprake is geweest van een inbewaringstelling waarop vooruit kon worden gelopen op grond van praktische overwegingen. Maar zelfs als dat het geval zou zijn geweest, dan had verweerder dat ook moeten aangeven. Verweerder had dan ten minste in de stukken moeten opnemen, dat de maatregel opgelegd zou gaan worden en dat hiertoe werd besloten op 31 augustus 2007, in plaats van te doen alsof er iemand wakker was om 6.20 uur op 2 september 2007, op dat moment in functie was en op dat moment een beslissing nam. Puur toevallig is het geweest dat appellant hierachter is kunnen komen, omdat een kopietje van de beschikking, dat ter verzending voor zondag klaar lag alvast werd meegegeven aan zijn gemachtigde.

Grief III: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: ““Naar het oordeel van de Rechtbank zijn door verweerder voldoende stukken overgelegd betreffende het strafrechtelijk voortraject om de rechtmatigheid van de oplegging van de maatregel van bewaring te kunnen beoordelen. (...) Gelet hierop en de overige stukken in het dossier ziet de Rechtbank geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de strafrechtelijke detentie van eiser reeds op 31 augustus 2007 is geëindigd””

Toelichting:

15. Ten onrechte gaat de Rechtbank ervan uit, dat de maatregel in aansluiting op het straftraject heeft plaatsgevonden.

16. Appellant heeft betoogd, dat hij volgens hem reeds op donderdagavond 30 augustus 2007 of vrijdagmorgen 31 augustus ontslagen is uit de PI Zutphen, en dat op dat moment het strafrechtelijke traject is beëindigd wegens het prevaleren van andere belangen. Zijn gemachtigde weet, dat het niet is toegestaan om iemand te lichte zonder de intentie te hebben hem terug te brengen in et strafrecht. Bovendien mag zo-iemand ook geen twee nachten doorbrengen op een politiebureau als het enige doel van het lichte is een gehoor van ongeveer een half uur, dat plaats vind halverwege de middag. Er is dan geen noodzaak de desbetreffende persoon langer op het politiebureau te houden, en zonder noodzaak mag de straf niet daar ten uitvoer worden gelegd. Gemachtigde van appellant is ermee bekend, dat de directeurs van de PI's doorgans deze regelgeving beter kennen dan de vreemdelingenpolitie, en heeft het eerder zien voorkomen, dat de directeur van de PI de vreemdeling bij een verzoek om de vreemdeling voor de inbewaringstelling de vreemdeling ontslag verleent, zonder dat de vreemdelingendienst door heeft dat er dan geen titel

is voor vrijheidsbeneming tot de datum van het oorspronkelijk beoogde einde van de strafrechtelijke detentie. Ook in dit geval werd een dergelijke omissie vermoed. Daarom heeft gemachtigde van appellant expliciet en uitdrukkelijk gevraagd om het bewijs van ontslag, waaruit het einde van de strafrechtelijke detentie kan blijken.

17. Appellants gemachtigde heeft in een vroegtijdig stadium aangegeven, dat hij wenste dat het stuk aan de stukken werd toegevoegd. Hij heeft zich daarbij uitdrukkelijk beroepen op de Procesregeling Vreemdelingenkamers.

18. In strijd met dat Reglement, en in strijd met het beginsel van een *fair trial*, heeft verweerder appellant het stuk waarom hij verzocht onthouden. Appellant heeft duidelijk gemaakt waarom dit stuk zo essentieel is voor de beantwoording van de vraag of de maatregel wel aansluitend aan het straftraject is opgelegd, of dat de vreemdelingendienst appellant eerst nog twee dagen zonder recht of titel heeft opgehouden.

19. Ter zitting deelde verweerder mede, dat de Staatssecretaris niet de beschikking had over het stuk. Dat zou betekenen, dat verweerder zelf dus niet weet wanneer het strafrechtelijke traject is geëindigd. Dat is precies waar appellants gemachtigde al op gewezen had: een gebrek aan kennis aan de zijde van verweerder, waardoor dingen gebeuren die op grond van de mensenrechtenverdragen niet mogen.

20. De rechter is er niettemin van uit gegaan, dat in de andere stukken aanknopingspunten waren om aan te nemen dat verweerder het (per ongeluk, zou appellant willen toevoegen) misschien toch goed heeft gedaan. Het eerste aanknopingspunt is het proces-verbaal van gehoor, waarin staat dat appellant zegt dat hij de informatie begrijpt die hij dan zo-even heeft gekregen. Maar of die informatie juist is, dat blijkt daar niet uit. En als we dan zien, dat de bron van de informatie juist degene is die niet eens beschikt over een stuk waaruit blijkt wanneer appellants strafrechtelijke detentie eindigde, dan kunnen we constateren, dat we te maken hebben met een cirkelredenering, die bovendien afkomstig is uit onbetrouwbare bron, althans een bron waarvan hierboven vastgesteld kon worden, dat zij niet over de juiste kennis beschikt.

21. Het eerste aanknopingspunt wekt daarnaast nog bevreemding, doordat de tekst luidt, dat appellant

aan een collega van de hOvJ zou worden overgedragen. Maar er is in het geheel geen collega geweest die de maatregel heeft opgelegd op zondagmorgen. Het is immers gebleven bij het gepostdateerde papiertje van 31 augustus (of 1 september) 2007. Er is geen verklaring van een collega-hOvJ van de vreemdelingenpolitie in het dossier. Ook de hOvJ zelf is overigens niet verschenen. Appellant is feitelijk aan niemand overgedragen op 2 september! Ook hierom kan de informatie die teruggehoord wordt uit de mond van appellant niet als betrouwbaar aanknopingspunt worden beschouwd voor het oordeel dat hij zich op dat moment nog in strafdetentie bevond. De informatie is immers aantoonbaar niet juist gebleken.

22. Het tweede aanknopingspunt is het proces-verbaal van overbrenging en ophouding. Maar hiervan had verweerder zelf al voor de zitting laten weten, dat de informatie, hoewel op ambtseeds opgemaakt, onbetrouwbaar en onjuist was. De opsteller van het proces-verbaal ging er immers van uit, dat appellant pas op zondagochtend uit de PI te Zutphen was vertrokken!

23. Dat moet dan ergens in het holst van de nacht zijn geweest, want als hij al om 06.20 uur in Gouda was gearriveerd om dat in bewaring te worden gesteld, dan moet men ver voor het ochtendkrieken zijn vertrokken uit Zutphen.

24. Verweerder kwam daar zelf ook achter, en heeft dat getracht te herstellen door een aparte verklaring op te nemen waarin staat, dat hij helemaal niet vervoerd is. Dat hij daadwerkelijk op dat moment is overgedragen wordt door de twee tegenstrijdige, beide op ambtsbelofte en door dezelfde persoon opgemaakte processen-verbaal in het geheel niet waarschijnlijk, temeer niet nu de dienstdoende hOvJ evenmin aanwezig was, maar zich liet 'vertegenwoordigen' door een papiertje dat in een lade lag waar niemand op dat vroege uur naar omkeek. Appellant heeft ook niemand naast zijn brits zien staan om 6.20 uur, noch is hij op dat moment of binnen korte tijd daarna door iemand benaderd vanwege de vreemdelingenpolitie of vanwege verweerder. De enige die appellant die zondagochtend heeft gezien was de bewaarder die hem zijn ontbijt kwam brengen.

25. Naar de stellige mening van appellant is de procedure helemaal niet gevoerd zoals zij gezegd wordt te zijn gevoerd. Er is een fake procedure op papier gevoerd. Dat mag in een rechtstaat als de onze niet gebeuren, en dat kan in redelijkheid niet de grondslag zijn voor een vrijheidsbeneming.

26. Appellant wil er met nadruk op wijzen, dat de Rechtbank alleen de passage heeft aangehaald uit het proces-verbaal van overbrenging en ophouding, en niet zich heeft beroepen op het 'herstel-proces-verbaal'. Gelet op het bestaan van het 'herstel-pv' blijkt al, dat de informatie waarop de Rechtbank zich heeft gebaseerd onbetrouwbaar is. Het heeft appellant ten eerste bevreemd, dat de Rechtbank kennelijk geen oog hiervoor heeft gehad. De passage waarnaar de Rechtbank heeft verwezen moet immers volgens verweerder als vervallen worden beschouwd. Hoe de Rechtbank zich dan op die passage wil baseren om te komen tot het oordeel, dat er voldoende informatie in het dossier zit, is appellant een raadsel!

27. Opvallend is, dat het gewraakte proces-verbaal precies in lijn is met de stelling van appellant van hoe het had moeten gebeuren (zij het dat de tijd van 06.20 uur dan niet realistisch was geweest). Niet alleen de Directeur van de PI die appellant zal hebben ontslagen voorafgaand aan het weekend, maar ook de dienstdoende ambtenaar van de Vreemdelingenpolitie heeft, net als appellant zelf, de conclusie getrokken, dat de overdracht zou moeten plaatsvinden aansluitend op het ontslag uit de PI, dat moment zijnde het moment waarop conform de regels het strafrechtelijke traject tot een einde kwam. Alleen was dat vertrek (en de overdracht) al vóór het weekend. Ook in het stuk dat de Rechtbank aanhaalt wordt dus juist (contrair aan het oordeel van de Rechtbank) een aanknopingspunt gevonden, dat appellant gedurende twee dagen zonder recht of titel door verweerder is vastgehouden, voordat aan hem een maatregel werd opgelegd (die overigens feitelijk nog niet op dat moment werd opgelegd bij gebreke aan aanwezig personeel van verweerder dat die maatregel om 06.20 uur op zondagmorgen had kunnen opleggen).

Grief IV: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: "Het beroep is ongegrond. Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen."

Toelichting:

28. Deze Grief mist zelfstandige betekenis, doch volgt uit de voorgaande grieven, naar welke toelichting ten dezen wordt verwezen.

REDEN WAAROM: appellant uw Afdeling verzoekt de bestreden uitspraak van de Rechtbank te vernietigen met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure in eerste en tweede aanleg,

en zelf oordelende alsnog de maatregel van bewaring op te heffen en schadevergoeding toe te kennen.

Leiden, 24 september 2007

Genachtigde